

Lesninger 24. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Jes 50,5–9a

Min rygg bød jeg frem til dem som slo

Herren min Gud har åpnet mitt øre. Jeg satte meg ikke imot og trakk meg ikke tilbake. Min rygg bød jeg frem til dem som slo, mitt kinn til dem som drog meg i skjegget. Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg og spyttet på meg.

Herren min Gud kommer meg til hjelp, derfor skammer jeg meg ikke. Derfor gjør jeg ansiktet hardt som flint, jeg vet at jeg ikke skal bli til skamme. Han er nær, han som hjelper meg til min rett. Vil noen føre sak mot meg, så la oss møtes for retten. Hvem er min motpart? La ham tre frem! Se, Herren min Gud kommer meg til hjelp. Hvem vil da kjenne meg skyldig?

Responsoriesalme Sal 116 (114),1–2. 3–4. 5–6. 8–9

Omkved: Jeg skal vandre for Herrens åsyn i de levendes land.

Jeg elsker Herren som hører min røst,
mitt hjertes bønn.

Han har vendt sitt øre til meg,
alle mine dager vil jeg påkalle ham.

Omkring meg lå dødens snarer,
dødsrikets redsler grep meg.
Jeg ble grepet av sorg og smerte,
jeg påkalte Herrens navn:
«Herre, frels min sjel!»

Herren er nådig og rettferdig,
barmhjertig er vår Gud.
Herren verner de enfoldige.
Jeg var i nød, og han frelste meg.

Han frelste min sjel fra døden,
mitt øye fra gråt, min fot fra fall.
Jeg skal vandre for Herrens åsyn
i de levendes land.

2. lesning Jak 2,14–18

Troen er død, om den ikke får vise seg i handling

Brødre! Hva nytter det om en sier at han har tro, når han ikke viser det gjennom sin ferd? Kan vel kanskje troen frelse ham? Sett at en bror eller søster ikke eide klær, eller manglet mat for dagen, og en av dere sa: «Farvel, ha det godt, kle dere varmt og spis dere mette,» men ikke gav dem det kroppen trengte, hva nytte var det i det?

På samme måte er det med troen: I seg selv er den død, om den ikke får vise seg i handling. Ja, kunne en si: Så du har tro? Vel, men jeg kan peke på mine gjerninger. Bevis nå du din tro, uten gjerninger; min tro skal du få se av mine gjerninger.

Halleluja Gal 6,14

Halleluja.

Men jeg for min del ønsker aldri annet å rose meg av enn vår Herre Jesu Kristi kors.

Ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden.

Halleluja.

Evangelium Mark 8,27–35

Du er Messias ... Menneskesønnen skal få meget å lide

På den tid drog Jesus og disiplene over mot landsbyene omkring Caesarea Philippi. Og underveis spurte ham dem: «Hvem sier folk at jeg er?»

De svarte: «Johannes Døperen, – men andre sier Elija, og andre igjen bare: en av profetene.»

Da spurte han dem selv: «Enn dere, hvem sier dere at jeg er?»

Peter tar da ordet og svarer: «Du er Messias.» Men dette forbød han dem strengt å snakke om til noen.

Deretter begynte han å forklare dem at Menneskesønnen skulle få meget å lide og bli forkastet av folkets eldste, av yppersteprestene og de lovkyndige, og at han skulle bli slått i hjel og oppstå igjen etter tre dager. Alt dette taler han rett ut om.

Men Peter tok ham til side og begynte å tale ham alvorlig til rette. Da vendte Jesus seg, og med et blick på disiplene sa han skarpt til Peter: «Bort fra meg, Satan, for du tenker som et menneske, uten sans for Guds veier!»

Siden kalte han sammen folket og disiplene og sa til dem: «Den som vil slutte seg til meg, han må gi avkall på sitt eget, ta opp sitt kors, og følge meg. For den som søker å frelse sitt liv, han skal miste det; mens den som setter livet til for min skyld og for Evangeliets skyld, han skal frelse det.»